

منبت بود اول این است که می توان برنامه را در بلنچرم های مختلف اجرا کرد. یعنی مثلا در یک سرور،
که اولیای برنامه به بیت که تبدیل شود، بعد این باید که به کامپیوتر دیگری با معماری دیگری ارسال
شود و ای اجرا شود. عیب آن این است که بعد از تبدیل به بیت که، دیگری توان برنامه را
تغییر داد. در صورتیکه در دیگر دوم که فقط interpreter دارد، می توان اجرای برنامه را در خط 14
موقوف کرد، خط 17 را تغییر داد و به اجرای برنامه را ادامه داد و تغییرات اعمال می شود.
البته در حالتی که فقط interpreter داریم (اولی دوم) - پس اینکه type ها و متادیر در زبان
اجرای همان خط مسکن می شوند، سرعت اجرا پس می آید و امکان optimize کردن که
وجود ندارد.

راه حل اول عملی تر است چون اگر راه حل دوم انتخاب شود، برای اینکه که زبان به کامپیوتری اجرا شود
باید متا کامپیوتر آن مفسر را داشته باشد، چون مفسرها سبک به معماری ماشین ها تغییر می کنند و ماشین های
تحتی وجود دارند، طرح زبان میورنی شود به سلا انواع ماشین ها مفسر طراحی کنند که بسیار وقت گیر است.